

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יבמות-בית שמאי	מאן דאמר										
מזמרא											
לא, דבעל.										◇	קו.
אי דבעל, מאי טעמא דשמואל?									⚡		קו.
כל הבועל - על דעת קדושין הראשונים הוא בועל.	קסבר: [שמואל]									◇	קו.
והא פליגי בה חדא זימנא									⚡	◇	קו.
קדשה על תנאי וכנסה סתם, רב אמר: צריכה הימנו גט	דאיתמר: [רב]								⚡	◇	קו.
אינה צריכה הימנו גט	שמואל:								⚡	◇	קו.
רב אמר צריכה הימנו גט, כיון דנסבה אחולי אחליה לתנאיה	[רב]								⚡		קו.
ושמואל אמר אינה צריכה הימנו גט, כל הבועל - על דעת קדושין הראשונים הוא בועל	[שמואל]								⚡		קו.
צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב משום דליכא תנאה, אבל בהא דאיכא תנאה אימא מודה לשמואל ואי איתמר בההיא, בההיא קאמר שמואל אבל בהא אימא מודה ליה לרב, צריכא.										◇	קו.
ומי אמר רב כי בעל אין, אי לא בעל לא?									⚡		קו.
והא הוה עובדא דהוה בנרש, ואיקדישה כשהיא קטנה, וגדלה ואותביה אבי כורסייא, ואתא אחרינא וחטפה מיניה, ורב ברונא ורב חננאל תלמידי דרב הוו התם, ולא הצריכוה גיטא מבתרא									⚡	◇	קו.
בנרש מינסב נסיבי והדר מותבי אבי כורסייא.	רב פפא:									◇	קו.
הוא עשה שלא כהוגן, לפיכך עשו בו שלא כהוגן, ואפקעינהו רבנן לקידושי מיניה.	רב אשי:									◇	קו.
תנינן דקדיש בכספא, קדיש בביאה מאי?	אמר ליה רבינא לרב אשי:								⚡		קו.
שוויה רבנן לבעילתו בעילת זנות.										!	קו.
הלכה כרבי אליעזר.	רב יהודה אמר שמואל:									◇	קו.
הלכה כרבי אליעזר.	וכן אמר רבי אליעזר:									◇	קו.
מי שהיה נשוי לשתי יתומות קטנות ומת - ביאתה או חליצתה של אחת מהם פוטרת צרתה.										■	קו.
וכן שתי חרשות.										■	קו.
קטנה וחרשת - אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה.										■	קו.
פקחת וחרשת - ביאת הפקחת פוטרת החרשת, ואין ביאת החרשת פוטרת את הפקחת.										■	קו.
גדולה וקטנה - ביאת הגדולה פוטרת הקטנה, ואין ביאת הקטנה פוטרת הגדולה.										■	קו.
וחרשת בת חליצה היא?										⚡	קו.
חרש שנחליץ, וחרשת שחלצה, וחולצת מן הקטן - חליצתה פסולה	והתנן:									⚡	קו.
אביאה.	רב גידל אמר רב:									!	קו.
אפילו תימא אחליצה, כאן בחרשת מעיקרא, כאן בפקחת ואח"כ נתחרשה חרשת מעיקרא, כי היכי דעל הכי נפק, פקחת ואחר כך נתחרשה לא, דמעכבא בה קרייה.	רבה:									!	קו.
וחרשת מעיקרא בת חליצה היא?	איתיביה אביי:									⚡	קו.
שני אחז - אחד פקח ואחד חרש, נשואין לשתי נכריות - אחת פקחת ואחת חרשת	והתנן:									⚡	קו.
מת חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? כונס ואם רצה להוציא יוציא										⚡	קו.
מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת? כונס ואינו מוציא לעולם										⚡	קו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יבמות-בית שמאי	מאן דאמר										
מאי לאו בחרשת מעיקרא						ז					קי:
כונס אין, חולץ לא	וקתני:				■	ז			◇		קי:
לא, בפקחת ואחר כך נתחרשה.						!			◇		קי:
שני אחין פקחין נשואין שתי נכריות, אחת פקחת ואחת חרשת	תא שמע:				■	ז			◇		קי:
מת פקח בעל החרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? כונס ואם רוצה להוציא יוציא					■	■	ז		◇		קי:
מת פקח בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל חרשת? או חולץ או מייבם					■	■	ז				קי:
מאי לאו מדהוא פקח מעיקרא, היא נמי חרשת מעיקרא							ז		◇		קי:
כונס אין, חולץ לא	וקתני:				■	ז			◇		קי:
מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.						!			◇		קי:
שני אחין - אחד פקח ואחד חרש, נשואין שתי אחיות - אחת פקחת ואחת חרשת	איתיביה:					■	ז		◇		קי:
מת חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה					■	■	ז				קי:
מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת? מוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו אסורה לעולם					■	■	ז		◇		קי:
וכי תימא ה"נ בפקח ואחר כך נתחרש, מי מצי מפיק?						!	ז		◇		קי:
נתחרשה - יוציא, נשתטית - לא יוציא, נתחרש הוא או נשתטה - לא יוציא עולמית	והתנן:				■	ז	ז				קי:
אלא לאו בחרש מעיקרא, ומדהוא חרש מעיקרא, היא נמי חרשת מעיקרא, ומדאחיות חרשות מעיקרא, נכריות נמי חרשות מעיקרא							ז		◇		קי:
כונס אין, חולץ לא	ותנן גבי נכריות:				■	ז			◇		קי:
אישתיק.						■			◇		קי:
מ"ט תותביה מהא, דיכול לשנויי לך: אחיות - חרשות מעיקרא, נכריות - פקחות ואח"כ נתחרשו?	כי אתא לקמיה דרב יוסף, א"ל:						ז		◇		קי:
אלא איבעי לך לאותביה מהא:	[רב יוסף]						ז				קי:
שני אחין חרשין נשואין שתי אחיות פקחות, או שתי אחיות חרשות, או שתי אחיות - אחת פקחת ואחת חרשת, וכן שתי אחיות חרשות נשואות לשני אחין פקחין, או לשני אחין חרשין, או לשני אחין אחד פקח ואחד חרש - הרי אלו פטורות מן החליצה ומן הייבום, ואם היו נכריות - יכנסו, ואם רצו להוציא - יוציאו	[תנן]					■	ז		◇		קי:
היכי דמי?						^	ז				קי:
אילימא בפקחים ולבסוף נתחרשו						!	ז		◇		קי:
מי מצי מפיק?						ז		ז			קי:
נשתטית - לא יוציא, נתחרש הוא או נשתטה - לא יוציא עולמית	והתנן:				■	ז		ז		◇	קי:
אלא לאו אחרשין מעיקרא, ומדהן חרשין מעיקרא, אינהו נמי חרשות מעיקרא							ז		◇		קי:
אם היו נכריות - יכנסו	וקתני:				■	ז			◇		קי:
יכנסו אין, יחלצו לא							ז				קי:
תיובתא דרבה תיובתא.						■			◇		קי:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
יבמות-בית שמאי	מאן דאמר											
קטנה וחרשת וכו'.											■	<
אשכחתי לרב אדא בר אהבה ולרב חנא חתניה, דיתבי וקמקו אקוותא בשוקא דפומבדיתא	רב נחמן:										○	
הא דתנן: קטנה וחרשת אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה, הני מילי דנפלה ליה מאחיו פקח, דלא ידעינן אי בקטנה ניהא ליה אי בחרשת ניהא ליה, אי בקטנה ניהא ליה - דאתיא לכלל דיעה, אי בחרשת ניהא - דגדולה היא ובת ביאה היא, אבל נפלה מאחיו חרש, ודאי בחרשת ניהא ליה, דבת ביאה היא ובת מיניה היא	ואמרי: [רב אדא בר אהבה ורב חנא]										○	◇
אפילו נפלה ליה מאחיו חרש נמי מספקא ליה.	ואמינא להו אנא: [רב נחמן]										■	○ ◇
כיצד תקנתן?												^ ◇
כונס החרשת ומוציאה בגט, וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ.	רב חסדא אמר רב:										!	◇
ש"מ קסבר רב: חרשת קנויה ומשווירת, קטנה קנויה ואינה קנויה, דאי ס"ד חרשת קנויה ואינה קנויה, קטנה קנויה ומשווירת, חרשת אמאי כונס ומוציאה בגט? תיתיב גביה ממה נפשך? אי קנויה היא - הא קנויה היא, ואי לאו קנויה היא - הא נכרית בעלמא היא	רב חסדא:										■	◇